

בְּסִיעָתָא דְּשָׁמַיָא

יְהִלּוּמִים שֶׁל הַנֶּשֶׁם:
הַיֶּלֶד שֶׁל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה

סְפּוּר אֲמַתִּי וּמִדָּהִים עַל הָרֹב יְהוּדָה צְדָקָה וְצ"ל וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל עֲצוּמָה.

קודש הם!

נרות חנכה:

אין לנו רשות להשתמש בהם,
אלא לראותם בלבד.

ילדי ישראל:

נשמות קדושות של השם יתברך!
נולדו ללמד תורה ולהאיר את העולם.

לילה קר בירושלים...

מר כהן היה יהודי טוב שאוהב את ה', אבל
הוא תכנן לשלח את בנו שמוליק לבית
ספר רגיל... מקום בלי תורה ומצוות.

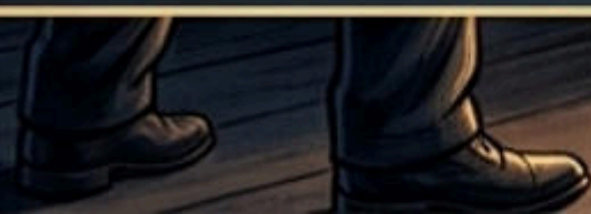
הנשמה של שמוליק כמעט פספסה את האור.

טוק... טוק... טוק...

שלום עליך, אחי היקר.
שמי יהודה צדקה.

גדול הדור, ראש ישיבת 'פורת יוסף', מגיע באישון לילה כדי לבקש משהו חשוב מהשמים.

מאבק על נשמה

האבא מסרב:
כבוד הרב, שנת
הלמודים כבר התחילה.
התלמוד תורה של
הדתיים רחוק
מדי...

הרב מתחנן:
הילד הזה הוא קדוש
לה! העבר אותו מחר
למקום תורה!

חֲצוֹת לַיְלָה. דְּמָעוֹת רְתוּחוֹת.

הרב צדקה ישב שעות
ולא ותר. פתאום,
הוא התחיל לבכות.
דמעה אחר דמעה זלגה
על ילד שהוא אפלו לא
מכיר!

בסדר, כבוד הרב... אני
אני מבטיח. מחר ארשם
אותו לתלמוד תורה!

אַבֿל... יֵשׁ בְּעֵינָהּ!

אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיס
בְּאַמְצֵעַ הַשָּׁנָה!
אֵין מְקוֹם, אֱלֶּה
הַחֲקִים.

הַמְנִיחַ לְשׁוֹל הַתְּלִמוֹד
תּוֹרָה סִירָב לְקַבֵּל
אֶת שְׁמוֹלִיק.

הָאִם הָרַב יוֹתֵר עַל הַיֶּלֶד?

לְמַחֲרַת בַּבּוֹקֶר, אֹר חֹדֶשׁ מֵאִיר!

שְׁמוּלִיק הָיָה בְּדֶרֶכּוֹ
לְבֵית הַסֵּפֶר הַחִילוּנִי...

וְהִנֵּה – צַדִּיק הַדּוֹר
מְחַכֶּה רַק לוֹ מִחוּץ
לַדֶּלֶת!

שְׁמוּלִיק לֹא הוֹלֵךְ
הַיּוֹם לְשֵׁם. אֲנִי
לֹקֵחַ אוֹתוֹ בְּעֶצְמִי
יָשָׁר לְתַלְמוּד תּוֹרָה
בְּעֶזְרַת ה'.

יָד בְּיָד עִם גָּדוֹל הַדּוֹר

• הָרַב וְהַיָּלֵד צוֹעֲדִים
כְּמוֹ אֲבָא וּבֵן.

• שְׂיָחָה מְתוֹקָה עַל
אֲהֲבַת ה' וְתוֹרָה.

• רֵיחַ שֶׁל קִדְשָׁה יָרֵד
מִהַשָּׁמַיִם וְעָטָף
וְעָטָף אוֹתָם.

המנהל רואה ונבהל!

המנהל שזרק את הילד
קלט מי מגיע לשער...

ראש ישיבת 'פוררת
יוסף" מחזיק ביד את
התלמיד הדחוי!

מרב בושה, המנהל ברח להתחבא בחדר פנימי בבניין.

הָרַב לֹא מוֹתֵר!

כְּשֶׁהָרַב רָאָה שְׂמִישׁוֹרֵד הַמִּנְהָל
רִיק, הוּא פָּשׁוּט צָעַד עִם שְׂמוּלִיק
יָשָׁר אֶל דֶּלֶת כֶּתֶה א'!

כָּל הַיְלָדִים עָמְדוּ בִּירֵאת כְּבוֹד מוֹל מְלֶאכֶה ה' צְבָקוֹת.

שְׁלוֹם לְךָ הַמּוֹרֶה. שְׁמִי יְהוּדָה צְדָקָה...

...וְזֶה שְׁמוֹ לִי,
הַבֵּן שְׁלִי!

אִם יִחְסַר לוֹ מִנְשֵׁהוּ – אֵל תִּפְנֶה לְאַף אֶחָד. אֲנִי הָאָבָא שְׁלוֹ! תִּפְנֶה יָשָׁר אֵלַי.

נשיקה של תורה

הַרְבֵּה הוֹשִׁיב אוֹתוֹ עַל סִפְסָל
רִיק, נָשֵׁק עַל מִצְחוֹ הַטָּהוֹר,
וּבִרְךְ אוֹתוֹ מִכָּל הַלֵּב מֵאֵת ה'
מֵתַת..

וְשִׁמוּלִיק? הוּא גִדֵּל לְהִיּוֹת
תַּלְמִיד חָכָם מוֹפְלָג! הַכֹּל
בְּזָכוֹת רַב שִׁידָע: אֵין יֶלֶד.
כָּל יֶלֶד הוּא הֵבֶן שְׁלִי.

לַקַּחַת אַחֲרֵיּוֹת אֶמְתִּית! (ME vs. WE)

כְּשֶׁרוֹאִים יֶלֶד בְּקוֹנְשֵׁי...

מָה מִרְגִּישִׁים בְּלֵב?

מִי צָרִיךְ לַעֲזֹר?

מָה עוֹשִׂים בַּפְעֵל?

הַתְּגוּבָה הַרְגִּילָה
(אֲנֹכִי)

וְאוֹ, אֵיזָה מְסַכֵּן...

נֶשֶׁהמֹרָה תִּטַּפֵּל בּוֹ.

מִמְּשִׁיכִים לְשִׁחַק
כְּרָגִיל.

הַתְּגוּבָה שֶׁל הָרַב צְדָקָה
(אַחֲרֵיּוֹת)

כּוֹאֵב לִי! זֶה הָאֵח שֶׁלִּי!

זֶה הַתִּפְקִיד שֶׁלִּי
שֶׁנָּתַן לִי ה'!

לֹקָחִים אוֹתוֹ יָד
בְּיָד וְעוֹזְרִים!

הִיְהִי לָוִמִּים שָׁל ה' – זֶה אַתֶּם! (YOU)

מִחֵר בְּבִקֹּר בַּהֶפְסָקָה...
אִם תִּרְאוּ חֵבֶר שְׁנַפֵּל אוֹ יֶלֶד
שִׁיּוֹשֵׁב בַּצַּד בְּלִי לְשִׁחָק.
אַל תַּחֲכוּ!

תִּחְשְׁבוּ עַל הָרֵב יְהוּדָה צְדָקָה!
קָחוּ לוֹ אֶת הַיָּד וְתִגִּידוּ לוֹ מְכֹל הַלֵּב:
בּוֹא אָחִי, אֲנִי אֶתְּךָ!